

MACĂRĂ ROȘIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XII Nr. 3504

4 pagini 20 bani

Vineri, 11 noiembrie 1955

Să grăbim colectarea produselor de toamnă pag. 2
— Azi, la Arad, tragerea pe țară „Loto Central” pag. 2
— Cronica filmului — Romeo și Julieta pag. 2
— In ajutorul celor ce studiază

economia politică — Marfa și valoarea ei pag. 2
— De la Cabinetul de partid pag. 2
— Pe drumul transformării socialiste a agriculturii pag. 3
— Se dezvoltă gospodăria colectivă pag. 3

— Și la noi se va înfrința o înfrângere agricolă pag. 3
— Cifre și fapte pag. 3
— Lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri — Cuvântarea lui V. M. Molotov pag. 4

Să intensificăm întrecerea socialistă în cinstea celui de al II-lea Congres al P.M.R.

Alături de oamenii muncii de pretutindeni, colectivele de muncă din întreprinderile orașului și regiunii Arad, au sărbătorit cu multă însuflețire cea de-a 38-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Rezultatele schimbărilor de onoare, succesele obținute în producție în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor de plan la toți indicii înainte de termen, au dovedit pe deplin acest lucru. Cu prilejul sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderile orașului și regiunii Arad au raportat cu mândrie partidului și guvernului realizările obținute în producție în cinstea marelui sărbătorii. Astfel, în întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de-a 38-a aniversării a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, ce va avea loc în ziua de 23 decembrie a. c., 48 întreprinderi și cooperative meșteșugărești și-au îndeplinit până în prezent planul cincinal. Până la data de 1 octombrie, întreprinderile din oraș și regiunea Arad au dat statului 41.000.000 lei acumulări socialiste suplimentare, urmând ca până la sfârșitul anului valoarea acumulărilor socialiste suplimentare să atîngă suma de 60.000.000 lei, angajament luat în recenta constituire a frunțașilor în producție din întreprinderile orașului și regiunii Arad. În cel de al III-lea trimestru al anului 1955, depășirea planului producției globale pe oraș, a atins procentul de 10,85 la sută, iar productivitatea muncii a crescut cu 5,7 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut. Tot pe trimestrul al III-lea preț de cost a fost redus în întreprinderile metalurgice cu 11 la sută față de aceeași perioadă a anului trecut.

Toate aceste realizări obținute de către colectivele de muncă din întreprinderi în cinstea celui de-a 38-a aniversării a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie se datorează faptului că întrecerea socialistă a fost temeinic organizată și au fost în același timp asigurate condițiile tehnico-organizatorice necesare pentru ca muncitorii și tehnicienii să-și poată duce la îndeplinire angajamentele luate. Un avânt sporit a luat întrecerea socialistă, mai ales în urma răspunsului dat de frunțașii întreprinderilor din oraș și regiunea Arad la chemarea lansată de frunțașii întreprinderilor din Capitală în împlinirea celui de al II-lea Congres al partidului.

Colectivele întreprinderilor noastre, însuflețite de rezultatele obținute în muncă în cinstea zilei de 7 Noiembrie, continuă pe mal departe, cu aceeași însuflețire, întrecerea socialistă spre a împlini cu noi succese în producție cel de al II-lea Congres al partidului. Pentru ca succesele obținute și experiența câștigată în producție în cinstea zilei de 7 No-

ieembrie să poată fi consolidate, este necesar ca întrecerea socialistă să fie continuată peste tot cu aceeași intensitate.

Întrecerea socialistă desfășurată în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului va trebui axată pe îndeplinirea și depășirea angajamentelor și a realizării măsurilor tehnico-organizatorice propuse la consfățuirea frunțașilor din întreprinderile orașului și regiunii Arad.

Sarcinile principale ale colectivelor de muncă din întreprinderi în această perioadă sînt îndeplinirea planului cincinal și a planului anual la toți indicii și înainte de termen, sporierea acumulărilor socialiste suplimentare și luarea din timp a măsurilor pentru îndeplinirea sarcinilor celui de al doilea cincinal. De aceste importante sarcini ale producției sînt legate și angajamentele luate la consfățuirea frunțașilor întreprinderilor noastre. Pentru ca aceste angajamente să se poată transforma în fapte, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderi vor trebui să fie mobilizați la îndeplinirea lor. În acest sens conducerea administrativă sînt datorate să ia măsurile pentru punerea în practică a măsurilor tehnico-organizatorice în ce privește o mal bună organizare a procesului de producție, utilizarea mai deplină a mașinilor, repararea rațională a schimbărilor, introducerea tehnicii avansate, extinderea micii mecanizări, creșterea nivelului tehnico-profesional al muncitorilor și tehnicienilor, introducerea unui regim sever de economii în producție, etc.

Organele sindicale sub conducerea organizațiilor de partid, au datoria să se preocupe temeinic de mobilizarea muncitorilor la lupta pentru îndeplinirea angajamentelor individuale ce revin fiecăruia din angajamentele colective ale întreprinderii, să se preocupe temeinic de ridicarea întrecerii socialiste la un nivel superior, să asigure o strictă evidență a întrecerii socialiste și a rezultatelor ei, să stimuleze și să popularizeze prin toate mijloacele ce le au la îndemână frunțașii întrecerii socialiste și succesele pe care aceștia le-au obținut în producție, să intensifice mișcarea învatorilor și raționalizatorilor în producție.

Organizațiile de partid din întreprinderi trebuie să îmbunătățească munca politică în scopul răspîndirii experienței înaltă, educării muncitorilor și tehnicienilor în spiritul disciplinei socialiste, pentru realizarea planului la toți indicii.

Intensificînd întrecerea socialistă, luptînd pentru îndeplinirea și depășirea angajamentelor luate în producție, colectivele de muncă din întreprinderile orașului și regiunii Arad vor dobîndi și în împlinirea celui de al II-lea Congres al partidului noi și însemnate victorii în producție.

In împlinirea Congresului partidului

Au terminat însămînțările de toamnă

În cinstea zilei de 7 Noiembrie, colectivii din Mailat, raionul Arad, au terminat însămînțările de toamnă. Conform planului de cultură, colectivii au însămînțat în toamna aceasta 200 ha. grâu, 50 ha. orz, și 4 ha. secară.

Grăbesc însămînțările

Membrii gospodăriei colective „Petre Șandor” din comuna Mănăștur, raionul Arad, au reușit să însămînțeze majoritatea culturilor de toamnă. Avînd terenul arat de tractoarele S.M.T.-ului și folosind din plin atelele proprii, colectivii sînt hotărîți ca în cel mai scurt timp să termine însămînțările, conținînd efectuarea arăturilor adînci necesare însămînțărilor de primăvară.

C. IFTODE, coresp.

Succeci pe lină autoîmpunere

În cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, comitetele executive ale sfaturilor populare comunale din regiunea noastră, cu sprijinul larg al țăranelor muncitori, contribuie în mod activ la înfrumusețarea comunelor și satelor. Numai în luna octombrie în raionul Arad au fost terminate 64 diferite lucrări, prin autoîmpunere. Bunăoară, în comuna Mănăștur s-au reparat 10 fîntîni, iar la Vinga 10 poduri și 6 fîntîni; s-au făcut lucrări de extindere a rețelei electrice la Vladimirescu, Peleca, Șelîn.

Realizări de seamă au fost obținute prin autoîmpunere și de către comitetele executive ale sfaturilor populare din raionul Lipova. De la începutul anului și pînă acum au fost efectuate 129 lucrări și sînt începute alte 89. În luna octombrie, în comuna Mașloc s-au construit 4 poduri și 9 fîntîni, s-a ridicat în rușu un cămin cultural în satul Troaș, iar în satul Temeșești se lucrează la zidăria căminului cultural.

În comunele Avram Iancu și Halmăgel, din raionul Gurahonț, au fost terminate lucrările de construcție a căminelor culturale prin autoîmpunere.

Vom depăși angajamentul de sporire a acumulărilor suplimentare

Pentru toți oamenii muncii din țara noastră cel de al II-lea Congres al partidului constituie un eveniment istoric de mare însemnătate. Pentru a împlini cu noi succese acest mare eveniment, muncitorii din sectorul muncii din întreprinderi „7 Noiembrie” se întrec cu muncitorii din alte secții pentru a dobîndi rezultate cât mai bune în producție.

Sarcina principală care stă în fața noastră a fost aceea de a da cât mai multe acumulări suplimentare. În acest sens ne-am angajat să dăm pînă la sfârșitul anului acumulări socialiste peste plan în valoare de 413.638 lei.

Muncitorii, organizații în 12 brigăzi, au pornit întrecerea socialistă pentru realizarea obiectivului propus. Munca depusă de noi în intervalul de la 1 iulie la 30 septembrie se concretizează în suma de 743.000 lei acumulări socialiste suplimentare; astfel angajamentul luat pînă la sfârșitul anului a fost depășit cu mult.

Acastă sumă importantă de acumulări suplimentare s-a realizat prin depășirea planului cu 56 vagoane făină, economiile realizate în valoare de 119.000 lei și datorită reducerii prețului de cost cu 1,6 la sută.

La sporirea acumulărilor socialiste suplimentare a contribuit de asemenea și inovațiile aplicate în această perioadă. De pildă, a fost aplicată o inovație care reduce consumul de combustibil cu aproximativ 62.000 lei trimestrial. Alături de inovație aplicată a fost aceea a comunistului Simion Petrița, care prin alimentarea curățitoriei cu grâu a făcut posibilă lărgirea capacității morii.

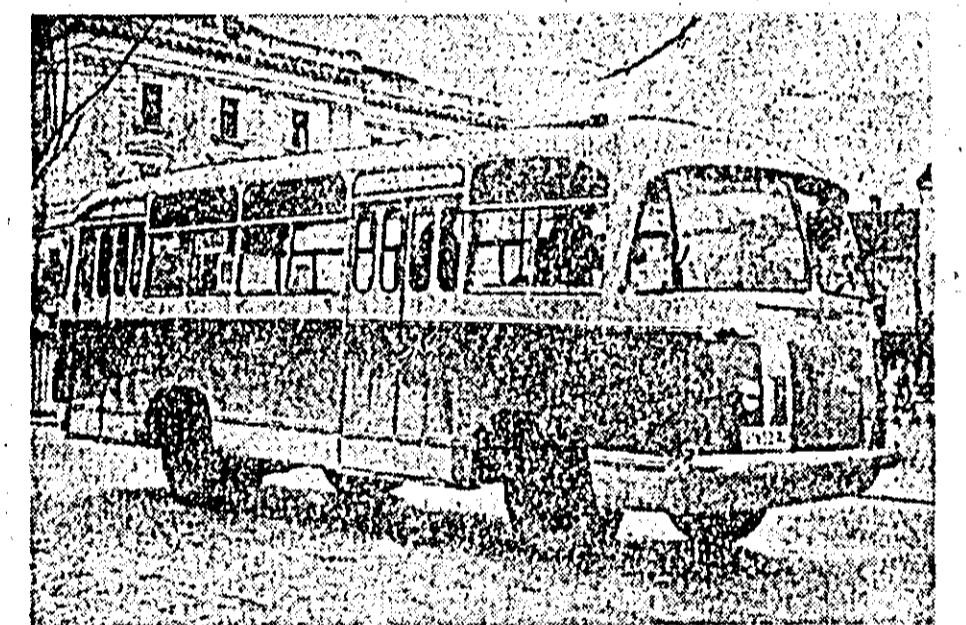
Toți muncitorii din secția noastră sînt antrenați în întrecerea socialistă. Graficele de producție pe brigăzi sînt urmăriți cu multă atenție de către muncitori. Lozincile așezate în moară cheamă pe muncitori la realizarea de noi succese.

În mod deosebit și-au dat aportul la obținerea de acumulări socialiste suplimentare, brigăzile conduse de tovarășii Simion Petrița și Ludovic Kiss, care obțin zilnic depășiri de plan între 6 și 8 la sută, precum și brigada condusă de tov. Teodor Balta. O contribuție de seamă dau și frunțașii în producție Francisc Varga, Emeric Istvan și alții.

Muncitorii noștri se angajează să obțină noi realizări în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului în direcția sporirii acumulărilor socialiste suplimentare.

IOSIF MATYOK, șeful sectorului muncii din întreprinderi „7 Noiembrie”

Autobus românesc, pe străzile Aradului

Zilele trecute a intrat în circulație în orașul nostru un autobus nou, fabricat la uzinele „Mao Tze-dun” din Capitală.

În clipse: autobusul pornește la primul său drum, din plața Avram Iancu.

15 ani de la prăbușirea Doftanei

La 10 noiembrie s-au împlinit 15 ani de la prăbușirea Doftanei. Au pierit atunci îngropați sub zidurile eroi al poporului nostru muncitor, conducători iubii, printre care neuitatul frunțaș al clasei muncitoare și al Partidului Comunist din România, Ilie Pantile.

Istoria Doftanei e plină de jertfe. Regimul sălbatic de schingiuri și foamete aplicat deșinului politici a ucis pe mulți dintre ei.

Fosta închisoare Doftana este transformată astăzi în muzeu. Celelele sinistre în care erau întemnițați deșinului politici, lanțurile grele, măciucile și vinele de bou cu care erau loviți, întregul muzeu stă ca mărturie a luptei dreze a neînfricării comunisti.

Muzeul este vizitat de numeroși oameni ai muncii, care vin să învețe din pilda luminoasă a eroilor clasei muncitoare. În cartea de impresii vizitatorilor muzeului lasă însemnări de cinste pentru cei care întemnițați la Doftana, au luptat pentru luminoasa realitate a zilelor noastre și își exprimă hotărîrea de a munci cu și mai mult elan pentru aplicarea politicii partidului, pentru construirea socialismului.

„Nu putem să trecem pe sub zidurile Doftanei decît cu sufletul palpînd de emoție — au scris petriștii din schela Băicoi. Cele văzute aici vor rămîne neuitate, vor fi înmold în munca și activitatea noastră”. Printre vizitatori se ală și oaspeți de peste hotare.

În cartea de impresii a muzeului, Roza Thälmann, reprezentanta Uniunii luptătorilor antifasciști germani, care a vizitat Doftana a scris printre altele: „În mintea noastră este întipărită încă amintirea barbarilor nazisti, cruzimea bestială, sadismul pervers al călărilor SS, care au ucis prin metodele cele mai brutale copii, femei, bătrîni, mîndrindu-se cînici cu teroarea nazistă a rasei dominante. Știm ce au fost în stare să distrugă armatele germane hitleriste în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Franța, Belgia, și în ceea ce au făcut în România. De aceea ura noastră împotriva fascismului este neîmurmurată, iar dragostea noastră pentru pace nu poate fi cu nimic zdruncinată”.

Mario Berlinguer, președintele Asociației de prietenie Italia-România, care a vizitat de curînd muzeul Doftana, a declarat printre altele: „Grea și plină de suferințe a fost viața poporului român în timpul capitalismului și monarhiei. Istoria Romîniei este o mărturie a luptei eroice dusă de poporul român pentru eliberarea sa de sub acest jug”.

Lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

CUVÎNTAREA LUI V. M. MOLOTOV

GENEVA 10 (Agerpres) — TASS transmite cuvîntarea rostită de V. M. Molotov în ședința din 9 noiembrie a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Domnule președinte, domnilor, Mi se pare că ar fi just să răspund în ansamblu la observațiile făcute de dl. Mac Millan, dl. Dulles și dl. Pinay asupra principalelor probleme la care s-au referit.

Avem în fața noastră directivele șefilor guvernelor și trebuie să verificăm dacă îndeplinim în mod just sau nu aceste directive. Delegația sovietică consideră intruzivul legitim un asemenea mod de a aborda problema. Totodată, trebuie să fim de acord că nimeni dintre noi nu are dreptul să dea o interpretare proprie acestor directive, fără a ține seama de poziția celeilalte părți, intrucît este știut că directivele constituie rezultatul unei anumite puneri de acord a vederilor celor trei puteri și U.R.S.S.

Se fac aici încercări de a reduce întreaga problemă pe care o discutăm, problema securității europene și Germaniei, la problema alegerilor pe întreaga Germanie. Fără să ne putem face aceasta dacă vrem să respectăm directivele. Noi ținem bine minte că la conferința șefilor guvernelor s-au făcut încercări de a pune pe primul plan problema germană și alegerile pe întreaga Germanie. Dar acest punct de vedere nu a fost adoptat. Noi ținem bine minte de asemenea, și acest lucru s-a oglîndit în directive, că se recunoaște legătura strînsă care există între problema securității europene și problema reunificării Germaniei. Dar șefii guvernelor nu s-au înțeles numai asu-

pra acestui lucru. Ei au căzut de acord și asupra faptului că la discutarea acestor două probleme, securitatea europeană și Germania, să se pună pe primul plan problema securității europene. De ce se uită oare aceasta? Priviți directivele și veți vedea că în punctul pe care îl discutăm acum, problema securității europene este pusă pe planul întâi. Totuși, aici se fac încercări de a pune în umbră această problemă, ca fiind secundară. Noi nu putem fi de acord cu aceasta.

În directive nu se spune că Ger-

mania unificată trebuie să intre în mod obligatoriu în N.A.T.O., iar acum ni se propune să subsemnăm aceasta. Ni se propune de asemenea să numim acest lucru garanții pentru noi și pentru celelalte state iubitoare de pace din Europa, deși am spus în repetate rînduri, și dvs. știți bine aceasta, că N.A.T.O. este îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și nu numai împotriva U.R.S.S. și că avînd în vedere aceasta, noi nu putem, firește, contribui la întărirea acestei grupări militare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice.

În directive nu se spune că la conferința noastră trebuie să pornim de la situația că Germania occidentală, care a pășit pe calea remilitarizării și a intrat în grupările militare ale puterilor occidentale, trebuie să înghită Germania răsăriteană și că Uniunea Sovietică trebuie să contribuie la aceasta. Despre aceasta nici nu se putea vorbi în directive, iar acum ni se propune să acceptăm acest lucru ca un adevăr pe care trebuie să-l sprijinim. Neîteminecia unei asemenea propuneri este cu totul evidentă.

Dl. Pinay a vorbit ieri și astăzi despre faptul că tratatul propus de cele trei puteri occidentale la 28 octombrie, ar conține garanțiile necesare pentru Uniunea Sovietică și celelalte state europene. Este interesant de remarcat că menționînd aceasta, dl. Pinay este de părere că pentru Franța aceste garanții sînt insuficiente. El consideră că pentru Franța este o garanție mai bună N.A.T.O. cu participarea Germaniei remilitarizate. Cum trebuie înțeles oare dl. Pinay? Reiese că proiectul de tratat cu privire la garanțiile de securitate pentru statele europene, apărut de dinșul, nu oferă adevărate garanții pentru Franța, în timp ce pentru U.R.S.S., Polonia și altele el consideră că aceste garanții sînt suficiente. Un raționament destul de straniu și neconvîngător.

Dl. Pinay a repetat de cîteva ori cît de bune sînt garanțiile care sînt oferite, potrivit tratatului celor trei puteri, Uniunii Sovietice, Poloniei și altor state europene, însă el nu s-a

(Continuare în pag. 4)

Salutul

adresat de C. C. al P. M. R.

tovarășului Constantin Pirvulescu, cu prilejul împlinirii a 60 de ani de la nașterea sa

Dragă tovarășe Pirvulescu,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român vă felicită călduros pe dumneavoastră, eminent militan al Partidului Muncitoresc Român și al statului nostru, cu prilejul celui de-a 60-a aniversării a zilei dumneavoastră de naștere.

Partidul Muncitoresc Român și poporul român acordă o înaltă prețuire activității pe care a-ți desfășurat-o în mișcarea muncitorească-revoluționară, din anul 1919 și pînă în prezent, în lupta dusă de partidul nostru pentru eliberarea clasei muncitoare și a țărânilor de sub jugul exploatareii burghezo-moșierilor, pentru însușirea puterii muncitorilor și țărânilor în țara noastră și pentru făurirea și întărirea statului nostru democratic-popular.

Vă dorim din toată inima, scum pe tovarășe Pirvulescu, multă sănătate și mulți ani de activitate rodnică pentru cauza partidului și a poporului muncitor.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

DECRETUL

Prezidiulul Marii Adunări Naționale pentru conferirea titlului de „Erou al Muncii Socialiste” tovarășului C. Pirvulescu cu prilejul împlinirii vârstei de 60 de ani

Prezidiulul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a dat următorul Decret: Pentru îndelungata activitate în mișcarea revoluționară și contribuția adusă în făurirea statului democratic-popular.

Prezidiulul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne decretează:

1. Se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste” din Republica Populară Romînă tovarășului Constantin Pirvulescu.

Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale A. BUNACIU

Să grăbim colectarea produselor de toamnă!

Trebuie dusă o mai vie muncă politică

Acum ețeva zile în comuna Chesinț a avut loc o ședință a colectivului comunal de coordonare a campaniei agricole de toamnă. S-a analizat și situația colectării porumbului. Intre altele tovarășii Gh. Georgescu, împuternicitul comunal, I. S. a pus întrebarea: „Știți că pînă ieri la baza de recepție au intrat 33.000 kg. porumb din cotele ce revin țăranilor muncitori din comuna Chesinț?”. De data aceasta nu interesază răspunsul împuternicitului comunal ci observația pe care a făcut-o imediat președintele comitetului executiv al statului popular comunal, tov. Ferdinand Popic: „Iain”, adică „stăm bine”. În realitate Chesințul nu stătea deloc bine, deoarece cele 33.000 kg. porumb reprezentau un procent foarte mic din totalul cotelor de porumb.

În comuna Chesinț nu s-a pornit de la început în mod organizat la colectarea porumbului. Sîntul popular și-a îngăduit să nu se ocupe cu mobilizarea cetățenilor la predarea cotelor, mulțumindu-se cu anumite măsuri formale, ce cădeau exclusiv în sarcina collectorului Gheorghe Avram și anume completarea formularelor, prin care cetățenii erau încunoștințați asupra predării cotelor. În satul Neudorf și această operațiune s-a făcut lîrziu. Primele cote au fost duse la baza de recepție în 14 octombrie, cu o înzîriere de aproape 10 zile. La 31 octombrie din planul de colectare a porumbului se realizase abia în proporție de 10 la sută.

De răminerea în urmă a colectărilor în comuna Chesinț s-au sculat, în fine, comitetul raional de partid și statul popular raional. Potrivit îndrumărilor date, în zilele de 28, 29 și 30 au avut loc ședințele colectivului comunal de coordonare a campaniei agricole de toamnă, sesiunea statului popular comunal și adunarea organizației de partid care au analizat cauzele stagnării colectărilor și au luat hotărîri pentru impulsivarea acestora.

Adunarea organizației de partid și sesiunea statului popular comunal nu sîmbinat că membrii comitetului executiv al statului popular nu au privit în mod serios colectarea porumbului, preocuparea lor limitîndu-se la întocmirea de planuri și plînuțele

de a căror îndeplinire nu se mai interesau. Secretarul organizației de partid Ioan Văla, deputatul Francisc Wild, împuternicitul comunal Gh. Georgescu și alții au subliniat că nici unii membri de partid și deputați n-au luptat pentru îndeplinirea planului de colectări și nu și-au predat cotele proprii. Cum să meargă deci bine colectările în comuna Chesinț dacă cei ce ar trebui să fie fruntașii satului, exemplul pentru țăranii muncitori membrii de partid și deputații, nu se străduiesc să-și îndeplinească obligațiile către stat?

Toate acestea ne arată că organizația de partid desăvîșă o slabă muncă politică, nu reușește să sezeze punctele principale spre care toate forțele, nu sprijin competent comitetului executiv al statului popular comunal.

Agitatorii organizației de partid din Chesinț aduc un aport scăzut pentru bunul mers al colectărilor. De obicei activează numai acei agitatori care au și funcții de răspundere, Gh. Avram, collector, Gh. Georgescu, împuternicit comunal, etc.

În urma adunării organizației de partid și a sesiunii comitetului executiv al statului popular comunal, a organizat mai bine acțiunile de mobilizare a țăranilor muncitori la predarea cotelor.

Pe baza unui plan de muncă, s-au format echipe care în zilele de 3, 4 și 5 noiembrie au vizitat producătorii, îndrumîndu-i să-și predea cotele. Deputații au lînut în fiecare circumscripție convorbiri cu alegătorii, vorbindu-le despre datoria cetățenească de a preda cotele către stat. Comisia de întreceri patriotice și-a îmbunătățit la rîndul ei munca. Lista cu rezultatele întrecerii și fruntașii în muncă este afișată la gaza de perete. La intensificarea muncii politice se își dă contribuția și cîmîmul cultural, al cărui activiști pregătesc piesa „Gardul” de Tiberiu Vornic, piesă ce stigmatizează cedașii la predarea cotelor. În cadrul cîmîmului cultural se organizează duminica informării asupra campaniei agricole de toamnă. Acestea nu-și ating însă în întregime scopul deoarece la cîmîn nu

sînt mobilizați mai mulți țărani muncitori.

Măsurile luate în ultimile zile pentru grăbirea îndeplinirii planului de colectări la porumb și alte produse agricole s-au concretizat în creșterea predărilor la baza de recepție. În ziua de 1 noiembrie s-au dus la baza de recepție 2.634 kg. cartofi, cea mai mare cantitate înregistrată la acest produs și 1329 kg. porumb, iar în 2 noiembrie s-au dus 2.699 kg. porumb. Îmbucurătoare, aceste rezultate sînt insuficiente. În comuna Chesinț se pot și trebuie să se predea zilnic cantități mai mari de produse, astfel ca să se îndeplinească în cel mai scurt timp ritmul planificat.

Experiența pe care au cîștigat-o activiștii statului popular din Chesinț ne arată că asigurarea predării cotelor nu este doar o problemă de sezon. Ea nu trebuie să preocupe organele statului și cele de colectări numai după începerea recoltărilor ci o dată cu începerea semănăturii. Dacă nu însămînțezi și nu întreții culturile, respectînd regulile agrotehnice, nu poți obține recolte mari și de calitate. Mulți țărani din comuna Chesinț, nefîind îndrumați în mod temeinic sau desconsiderînd sprijinul tehnicianului agronom Victor Negrean, n-au însămînțat porumbul în timpul optim. Din această cauză porumbul unora nu a ajuns la maturitate nici acum sau este de proastă calitate și cu producție scăzută. Mihai Milosav, Teodor Cărbăș, Floarea Jivan, Vasile Hodosan și alți proprietari a poste 10 ha. n-au terminat încă recoltatul porumbului și a florizoarelor. Ei au însămînțat aceste culturi cu mare înzîriere. Aceștia au înzîriat și cu însămînțările de toamnă (ceea ce pune sub semnul întrebării recolta de anul viitor) nu atît din cauza timpului nefavorabil cît a neglijenței și dezinteresului.

Este deosebit de împode că comuna Chesinț nu stă bine cu colectările, la fel cum nu stă bine nici cu însămînțările. Îndeplinirea planului de colectări cere din partea comitetului executiv, organelor de colectare și organizației de partid, întărirea muncii politice, aplicarea pe scară mai largă a metodelor care au dus la rezultate bune.

I. POPA

Azi, la Arad, tragerea pe țară „Loto Central”

Astăzi, 11 noiembrie, orele 19, la Arad, în sala Palatului cultural are loc tragerea pe țară a „Loto Central”.

După efectuarea tragerii, se va ține un program artistic.

Rezultatul cîștigurilor Loto Central de la tragerea din 4 noiembrie 1955:

Categoria I, 11 formații întregi a 10.924 lei și 26 formații sferte a 2.731 lei; categoria II, 24 formații întregi a 4.579 lei și 71 formații sferte a 1.144 lei; categoria III, 78 formații întregi a 1.641 lei și 154 formații sferte a 410 lei; categoria IV, 77 formații întregi a 1.673 lei și 149 formații sferte a 418 lei; categoria V, 150 formații întregi a 782 lei și 377 formații sferte a 195 lei; categoria VI, 262 formații întregi a 402 lei și 601 formații sferte a 115 lei; categoria VII, 259 formații întregi a 499 lei și 495 formații sferte a 124 lei.

Premiul special A., 2 formații a 16.524 lei și 4 formații sferte a 4.131 lei; premiul special B., 2 formații a 22.032 lei și 1 formație sfert a 5.508 lei; premiul special C., 3 formații a 13.218 lei și 3 formații sferte a 3.304 lei.

Premiul general pe țară lei 1.487.171.

Plata cîștigurilor se va face începînd din ziua de 15 noiembrie 1955 pînă la data de 4 decembrie 1955.

Concert simfonic

Filarmonica de Stat Arad orchestrează simfonică, prezentă simfonică, 12 noiembrie 1955, orele 20, în sala Palatului cultural al V-lee concert simfonic din Stagionea 1955-56.

În program: Bach: Concert în Fa minor pentru pian și orchestră. Liszt: Concertino în stil clasic pentru pian și orchestră. Beethoven: Simfonia IV-a în Si bemojor.

Dirijor: Nicolae Boboc, avînd ca solist pe pianistul Corneliu Gheorghiu din București. Pentru abonaj este valabil bilețul nr. 5. Biletul la ARGES.

De la Cabinetul de partid

Se aduce la cunoștință că pentru propagandă și cursanții care studiază în cercurile Istoria P.M.R. a sosit broșura a doua, cu titlul: „Lupta pentru relucerea și dezvoltarea mișcărilor muncitorești din România (1900-1917)”.

Broșura se găsește de vânzare la „Librăria noastră” nr. 1.

Informații

Muzeul regional Arad, secțiile de istorie și artă plastică se pot vizita după noul orar de larnă în sălile Palatului cultural, în zilele de marți, vineri și duminică între orele 10-13 și 10-10.

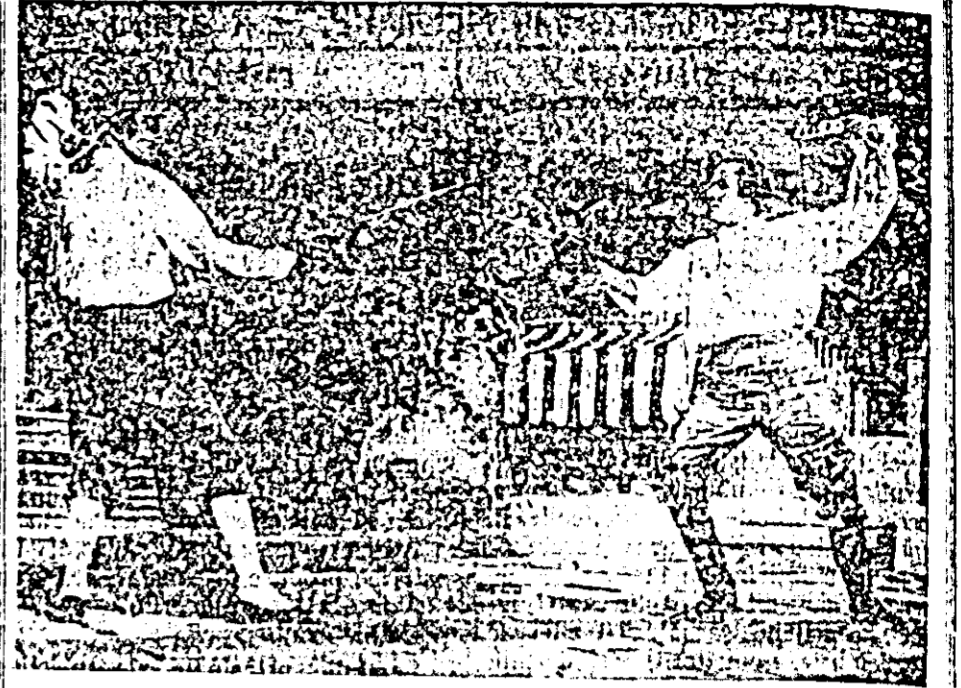
Societatea științelor medicale, filiala Arad, secția medicină internă-obstetrică și ginecologie ține ședința științifică astăzi, 11 noiembrie, orele 19, în sala mare a Policlinicii cu următoarele referate:

1. dr. Pescariu I., „Boli de inimă și sarcina”.
2. dr. Costa R., dr. Costa I., dr. Popp I., „Alitudinea medietului obstetrician față de sarcina și nașterea femellor cardiopate”.

CRONICA F.LMULUI

ROMEO ȘI JULIETA

(Cinematograful „Gh. Dozza”)

Nu departe de fărniurile însoțite ale Adriaticii, în vestita Veronă, se dușmăneau de moarte două neamuri nobile — Capuleții și Montague. Zilnic, reprezentanții celor două familii își încercușau spadele, pînd cu singele lor piețele orașului scaldat în soare. Tragădia nepieritoare a lui Shakespeare, a fost ecranizată, de studiuțoul „Mosfilm”. Filmul — balet „Romeo și Julieta”, după muzica lui Prokofiev, este o realizare excepțională a studiourilor sovietice.

... O seară cum rareori înfîneștii... Familia Capuletti, dă un bal. Romeo, pentru prima oară o vede aici pe Julieta, a cărei frumusețe i-a răpit inima.

Galina Ulanova, artistă a poporului U.R.S.S., a interpretat cu căldură și gingășie rolul Julietei. „Cum ai ajuns aici?” — Întrebă ea pe Romeo. „Dragostea mi-a îndreptat pașii” — Îl răspunde el. Dar vîntul urîl, spiritul vrăjbei nempedate planează în văzduh. Romeo, fînd un Montague, este pentru părinșii și rudele Julietei un dușman. Dragostea celor doi însă învinge obstacole, și trece peste barierele convenșionale — ca e mal puternică decît vrăjba și ura. Cu ajutorul dansului, executat cu o rară măiestrie de I. Ivanov (în rolul lui Romeo) și G. Ulanova (în rolul Julietei), filmul a reușit să rețeleze întreaga gamă a sentimentelor celor doi îndrăgostiți.

Țesut pe fondul muzical al lui Prokofiev, acest balet este expresia inegalabilei arte coreografice sovietice. Pictorii scenograful sovietic au izbutit să redea caracte-

rul epocii de tranziție de la Evul Mediu la Renaștere, prin autentici, prin coloritul specific locului — Veronă cu peisajele ei încîntătoare, cu puritatea de azur a cerului sudic.

Scenariul și regia filmului — balet, aparțin regizorului Lev Arștam în colaborare cu Leonid Lavroski, regizorul spectacolului, care au reușit să imprime spectacolului o linie justă, realistă a interpretării.

Pentru împăcarea celor două familii trebuie să cadă jertfă cel doi îndrăgostiți, care reprezintă victoria spiritului înnoțor al Renașterii asupra slngerosității și întunecatului Ev-Mediu. Artistă G. Ulanova, a realizat o creație de largi dimensiuni. Interpretarea ei realistă, participarea sufletească intensă la rolul Julietei, este înduioșătoare. Cuvintele ei sînt edificatoare pentru ilustrarea artei interpretative de înaltă finuță a artistei: „În tinăra și fragila Julietă am vrut să dezvălîm în primul rînd acea forță spirituală a eroinei care a făcut-o capabilă să se opună prejudecăților seculare. Numai noi oamenii sovietici, care trăim în jură unde eroismul a devenit ceva obișnuit și necesar, sîntem în stare să apreciem just acea slădare aruncată lumii vechi, perimato pe care au făcut-o Romeo și Julieta, prin dragostea și moartea lor”.

Filmul „Romeo și Julieta” constituie o școală a măiestriei interpretative și un exemplu viu de înaltă prețuire a literaturii marilor clasici.

I. M.

Conferințe raionale ale Crucii Roșii

Comitetul orașenesc de Cruce Roșie Arad anunță membrii săi, delegații și invitații că în ziua de 13 noiembrie, orele 9, va avea loc în clădirea Policlinicii de adulți din bulevardul Republicii nr. 45 conferința orașenescă a Crucii Roșii.

Conferința va avea la ordinele de zi următoarele puncte: darea de seamă pe perioada 1 ianuarie-10 noiembrie 1955, alegerea comitetului o-

rașenesc, a comitetelor de revizie, precum și a delegațiilor pentru conferința regională.

Comitetul raional al Crucii Roșii Cris, anunță membrii săi, delegații și invitații că în ziua de 13 noiembrie 1955, orele 10, va avea loc la Casa raională de cultură Cris conferința raională a Crucii Roșii.

Ordinea de zi e aceeași ca la conferința orașenescă Arad.

Șira predat cota îndată după recoltare

Țăranul muncitor Nicolae Folteanu din comuna Moroda, raionul Ineu, datorită faptului că a însămînțat porumbul la timp, l-a prășit de trei ori fără să-l mușuroiască, a obținut la recoltare 2.500 kg. boabe la ha.

Imediat după recoltare, el și-a achitat cota față de stat.

TRAIAN BRITA, coresp.

Trusul lemnului Arad angajează ingineri mecanici pentru lucrările de mezinare la exploatarea forestiere din regiunile Arad și Oradea. De asemenea angajează tractoriști calificai. Informații detaliate se pot primi la direcția întreprinderii din str. Alexandri nr. 1.

Munca bine organizată dă roade

Împuternicitul Ministerului Colectărilor, Gheorghe Ocenic, din comuna Sîmpetru German, este cunoscut bine și stimat de către țăranii muncitori din comună. Stima și prestigiul a reușit să le cîștige prin faptul că este un om care întotdeauna își face conștientos serviciul. Cînd stă de vorbă cu producătorii, el le arată importanța care o are predarea obligațiilor față de stat, și-l îndeamnă să-și predea nelîntzrat cotele.

Strguința tov. Gheorghe Ocenic și a collectorului Gheorghe Beket, care îl ajută în muncă, nu a rămas fără roade. El au reușit ca la data de 7 Noiembrie a. c. să realizeze planul global la colectări pe comună în proporție de 87 la sută, iar pe sortimente între 65-100 la sută.

În frunte la îndeplinirea obligățiilor față de stat sînt țăranii muncitori Ștefan Văleanu, Gheorghe Dilman, Ștefan Kádors, Mihai Mitreanu și Ștefan Kovacs.

Gheorghe Ocenic, cu ocazia unei recente ședințe de analiză a colectărilor, a chemat la întrecere pe toți împuterniciții comunali și collectorii din raza raionului Arad, angajîndu-se ca în cîntea celui de al II-lea Congres al P.M.R. să realizeze, pînă la data de 25 noiembrie a. c., planul de colectări la toate produsele în proporție de 100 la sută.

În ajutorul celor ce studiază economia politică

MARFA ȘI VALOAREA EI

de DEZIDERIU KELEMEN, profesor

Producția și schimbul de mărfuri au apărut în cele mai îndepărtate timpuri istorice; originea lor se pierde în negura vremurilor. Producția și schimbul de mărfuri ca și legea valorii, indisociabil legați de ele, în existența lor de multe milenii au deservit diferite orinduri sociale. În condițiile capitalismului producția de mărfuri atinge apogeul dezvoltării sale, devine fenomenul cel mai de masă, formă dominantă de producție.

În capitalism totul ia formă de marfă, peste tot domnește principiul cumpărării-vînzării. În această orinduire se pot cumpăra nu numai obiecte de consum, nu numai produse alimentare ci și forța de muncă a oamenilor, singele lor și chiar conștiința lor.

Producția de mărfuri este trăsătura cea mai generală a capitalismului și în același timp condiția și punctul de plecare al dezvoltării sale.

Marfa este celula economică a societății capitaliste. Ea este expresia cea mai generală a relațiilor capitaliste. Tocmai pentru aceste motive, Karl Marx, în monumentală sa operă „Capitalul”, începe studiul modului de producție capitalist cu analiza mărfii.

„Avuția societăților în care domnește modul de producție capitalist — scrie Marx — se prezintă ca o „uriasă îngrămădire de mărfuri”. Iar fiecare marfă luată separat — ca formă elementară a acestei avuții. Studiul nostru începe deci cu analiza mărfii”.

În cadrul acestui articol ne vom lîmna numai la studiarea proprietăților mărfii și al caracterului dublu al

muncii întruchipată în marfă, în condițiile producției de mărfuri întemelte pe proprietatea privată asupra mijloacelor de producție.

1. Marfa și proprietățile ei

Producția de mărfuri este producție pentru schimb, pentru vânzarea produselor pe piață; tocmai de aceea produsele iau formă de mărfuri.

„Marfa — arată I. V. Stalin — este un produs al producției, care se vînde oricărui cumpărător; la vânzarea mărfii posesorul de marfă își pierde dreptul de proprietate asupra ei, iar cumpărătorul devine proprietarul mărfii și poate să o revîndă, să o anuleze, să o lase să putrezească”.

Marfa este deci un produs destinat schimbului, destinat vînzării. Ca să devină marfă un produs al muncii omenești trebuie să aibă două însușiri de bază:

1. Să fie util, să satisfacă o anumită trebuință a omului.
2. Să nu fie produs pentru folosință proprie ci pentru schimb.

Deci ca să devină marfă, un produs trebuie în primul rînd să fie folositor, trebuie să fie util omului, prin însușirile sale naturale, să satisfacă anumite necesități umane. Unele mărfuri pot satisface necesitățile stercului, altele necesitățile spirituale. De pildă pîinea ca și celelalte alimente potolește foamea. Un tratat științific satisface setea de cunoștințe a omului, iar un volum de versuri poate procura plăcere estetică. Insu-

șira aceasta a mărfii de a fi folositoare omului, de a putea satisface anumite necesități omenești constituie valoarea de întreținere a mărfii.

Valoarea de întreținere, în concuzie, este totalitatea proprietăților materiale ale unei mărfi, proprietăți care fac ca această marfă să poată servi la satisfacerea anumitor trebuințe. O haină are valoarea de întreținere distinctă de celelalte obiecte de consum cum ar fi de pildă, zahărul. Acest fapt este determinat de structura deosebită, de proprietățile deosebite pe care le posedă haina și zahărul. Proprietățile hainei de a putea fi folosită ca îmbrăcăminte determină valoarea sa de întreținere. Astfel, valoarea de întreținere arată deosebiri calitative dintre diferitele mărfuri. Valoarea de întreținere poate să satisfacă direct o nevoie personală a omului (ca zahărul care satisface nevoia de hrană), sau poate să servească drept mijloc pentru producția de bunuri materiale (de pildă plugul, țărănului), etc.

Ca să devină un produs marfă nu este suficient ca să posede o valoare de întreținere, ci pe lîngă această calitate trebuie să fie produs, cum e-a mai arătat, nu pentru folosință proprie ci anume pentru schimb. Bunurile produse într-o gospodărie țărănească, cu toate că sînt valori de întreținere, ele nu devin mărfuri dacă sînt consumate de către familia respectivă de țăran. Devin mărfuri dacă ele sînt destinate vînzării. Deci valoarea de întreținere a unei mărfi trebuie să fie valoarea de întreținere nu pentru producătorul respectiv ci pentru alții, adică o valoare de întreținere socială.

Mai mult, încă. Nu orice valoare de întreținere socială este marfă. Istoria societății omenești cunoaște asociaținea condiții social-economice cînd valoarea de întreținere, deși nu era destinată consumului propriu al producătorului, n-a devenit totuși marfă. De pildă țărănul iohag își îndeplinește obligația sa față de nobilul feudal prindînd o parte din produsele sale sub forma de rență în natură. Țărănul iohag producea valori de întreținere nu pentru el, ci pentru alții, pentru moșterii, și totuși produsele sale nu erau mărfuri.

O valoare de întreținere socială poate deveni marfă numai dacă intră în consum prin intermediul schimbului direct sau pe calea circulației mărfurilor.

Mărfurile se schimbă între ele într-un anumit raport cantitativ. De pildă un țărăn schimbă marfa lui de 300 kg. de grîu, cu marfa croitorului, un costum de baie. Nici unul dintre ei nu cade de acord ca să dea mai multe produse pentru marfa cealaltă. Acest raport cantitativ în care se schimbă mărfurile între ele se numește valoare de schimb.

Valoarea de schimb este proprietatea mărfii de a putea fi schimbată într-o anumită cantitate cu alte mărfuri. Ea apare în primul rînd ca o proporție cantitativă, în care o marfă se schimbă cu o altă marfă.

Să vedem ce anume determină valoarea de schimb. Schimbul a avut loc și poate să aibă loc pentru că cel doi producători consideră mărfurile lor de aceeași valoare. Deci raportul cantitativ 300 kg. grîu = un costum de baie este determinat de valoarea celor două produse. Ca aceste mărfuri atît de deosebite din punct de vedere cantitativ (un costum de baie și 300 kg. de grîu) să poată fi considerate de aceeași valoare, adică egale între ele, trebuie să fie ceva comun între ele, care permite

să fie aduse la numitor comun. Elementul comun, care permite ca aceste două mărfuri să poată fi considerate egale între ele, adică de aceeași valoare, este munca omenească, este faptul că ele sînt produse ale muncii omenești. Două mărfuri sînt de aceeași valoare numai atunci cînd conțin aceeași cantitate de muncă omenească. Cantitatea de muncă depusă pentru confecționarea unei mărfi determină valoarea sa. Cu cît o marfă conține o mai mare cantitate de muncă omenească, cu atît are o valoare mai mare. De pildă o masă are o valoare mai mare decît un creion pentru motivul că în masă s-a materializat, s-a încorporat o cantitate mai mare de muncă omenească decît într-un creion.

Marfă de explicarea valorii prin munca omenească s-ar putea aduce obiecțiunea că diferitele munci producătoare de mărfuri se deosebesc foarte mult unele de altele, cum ar fi, în cadrul exemplului nostru, deosebirea mare care există între munca țărănului și a croitorului.

Pentru ca la un moment dat produsele muncii croitorului și ale țărănului — care se deosebesc atît de mult unele de altele — să poată fi considerate egale între ele, adică de aceeași valoare, trebuie să existe un aspect comun în munca acestor producători, care să poată fi comensurat și astfel să poată fi egalat. Elementul acesta comun în munca țărănului și a croitorului este faptul că fiecare producător cînd a confecționat produsul lui, a consumat forța sa vitală, a cheltuit forța de muncă omenească: mușchi, nervi, etc. Munca privită sub acest aspect de cheltuire de forță, de energie mușchulară și a sistemului nervos, este munca abstractă.

Prin urmare, ceea ce este comun diferitelor genuri de muncă este faptul că ele sînt munca omenească în

general, muncă despuțată de particularitățile ei concrete, adică munca abstractă. Sub acest aspect privită munca eroitorului și a țărănului, despuțată de particularitățile care le deosebesc, apare ca o simplă cheltuire de energie mușchulară și a sistemului nervos, adică ca o cheltuire de forță de muncă omenească.

Nu mai sub acest aspect ea pot aduce la numitor comun munca țărănului și a croitorului. Cantitatea de 300 kg. de grîu poate fi considerată de aceeași valoare cu un costum de baie pentru motivul că țărănul și croitorul au cheltuit în aceeași măsură forța lor de muncă.

Așa dar munca abstractă, munca privită ca o cheltuire de forță de muncă, de energie, determină valoarea mărfurilor.

Energia de muncă fiecare producător o cheltuește într-o anumită formă concretă. Munca țărănului este diferită de munca croitorului ca și de munca celorlalți meseriași. Fiecare execută anumite operațiuni: concrete și lucrează cu unele corespunzătoare specificului muncii sale. Cheltuirea forței de muncă într-o anumită formă concretă determină însușirile proprii mărfurilor, determină valoarea lor de întreținere. Forma specifică de manifestare a muncii producătorilor reprezintă caracterul concret al muncii. Munca concretă este deci munca specifică a unui lucrător anumit îndreptată spre un scop determinat, spre crearea unei anumite valori de întreținere. Diferențele genuri de muncă se deosebesc între ele prin formele lor concrete. Croitorul cînd confecționează un costum de baie cheltuește forța lui de muncă într-o formă concretă cu totul deosebită de munca concretă a țărănului.

În orice marfă este încorporată munca omenească atît ca muncă abstractă cît și ca muncă concretă.

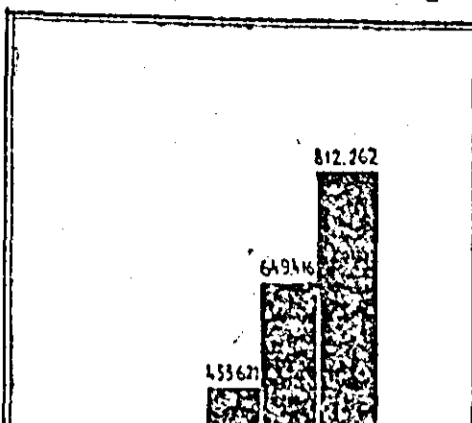
PE DRUMUL TRANSFORMĂRII SOCIALISTE A AGRICULTURII

Se dezvoltă gospodăria colectivă

La îndemnul comuniștilor și în urma rezultatelor obținute de gospodăriile colective existente atunci, 48 de familii de țărani muncitori din Gălbujac au pus, în iulie 1950, baza gospodăriei colective „Partizanul”.

Așa de pildă, Cizmaș Emil care a intrat în gospodăria anul acesta, a primit pentru zilele-muncă efectuate numai grâu 1.260 kg. plus alte produse. Recent el și-a cumpărat o casă. Familia colectivistului Gheorghe

Puterea economică a gospodăriei nu era mare, dar colectivitățile au pornit încă în toamna aceluiași an la muncă, hotărâți să înfrângă și să conștădeze gospodăria pentru ca ea să devină un exemplu bun în fața țărănilor muncitori cu gospodării individuale din împrejurimi. Ogoarele gospodăriei colective au început să fie lucrare cu tractoarele și mașinile S.M.T.-ului din Aradul Nou. Lucrarea mecanizată a pământului, aplicarea metodelor agrotehnice au dus la obținerea de producții sporite la ha.

Ferma zootehnică, atelierul de fierărie, rolărie, cureauărie, grădina de legume și zarzavaturi, cultivarea plantelor tehnice, au adus gospodăriei colective însemnate venituri bănești din care o parte, conform prevederilor statutului-model, au fost trecute la fondul de bază (indivizibil) iar restul s-au împărțit colectivilor pe baza zilelor-muncă efectuate.

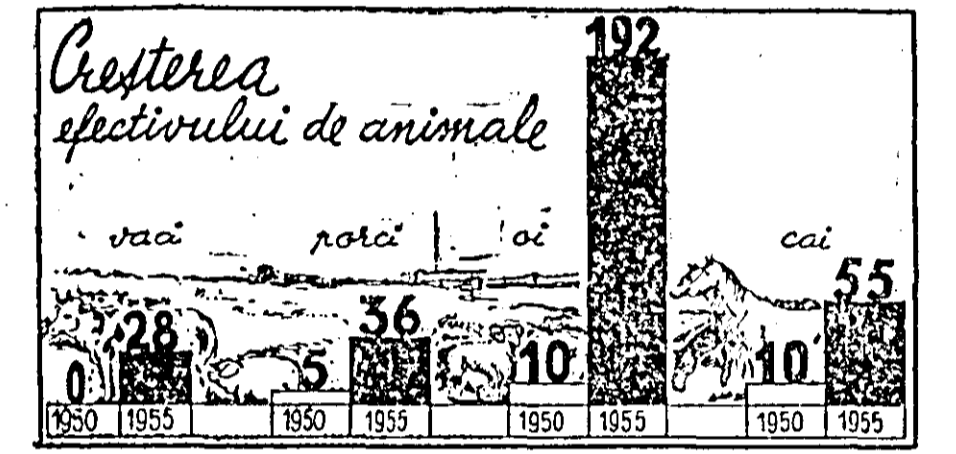
Munca în cadrul gospodăriei colective se duce pe brigăzi, ceea ce a dus la creșterea simțului de răspundere al colectivităților.

Cu tot timpul nefavorabil, gospodăria colectivă a realizat anul acesta producții bune de grâu, orz, porumb, sfeclă de zahăr, etc. Această a reușit și din aceea că la avansul de 40 la sută colectivitățile care s-au prezentat cu regularitate la lucru, au adus acasă mari cantități de cereale.

Micula a duș acasă, de asemenea, numai grâu 1.000 kg. plus alte produse.

Rezultatele obținute de către gospodăria colectivă în direcția creșterii fondului de bază (indivizibil) și a creșterii numărului de animale, sînt reprezentate de graficele alăturate.

Rezultatele obținute de către gospodăria colectivă în direcția creșterii fondului de bază (indivizibil) și a creșterii numărului de animale, sînt reprezentate de graficele alăturate.

Și la noi se va înființa o întovărire agricolă

În planurile de muncă ale organizației de partid și comitetului executiv al statului popular din Tauș este prevăzută înființarea unei întovării agricole. Pe baza planurilor de muncă, fiecare membru de partid și deputat din comună a primit sarcina să desfășoare muncă politică pentru înmărunțirea țărănilor muncitori spre a intra în întovărire agricolă.

Primii care au înaintat cereri au fost comuniștii Ioan Mihăles — secretarul organizației de bază a partidului, — Moisă Berar, Ioan Moș și alți producători. S-a format apoi comitetul de inițiativă, care a dus o activitate bună. După ce venea de la cîmp, comunistul Moisă Berar, membru în comitetul de inițiativă, umbra prin vecini, pe la rude, cu statutul întovării agricole în mîna. El citea tuturor despre drepturile și îndatoririle întovăriștilor, despre felul cum se lucrează pămîntul în întovărire. Membrii comitetului de inițiativă, comuniștii, deputații, au combătut cu pricepere zvonurile pe care le născociseră chiburli.

Țărani muncitori ca Gheorghe Văceanu, Pavel Boța, Moisă Duma și alții, în total 11 familii cu 14 hectare de pămînt, au înaintat pină acum cereri pentru înființarea întovării agricole.

GHEORGHE JULAN, coresp.

Acio unde altă dată stăpînea moștezul

Să încep a scrie din trecut, despre acești oameni ar trebui să scriu pagini întregi despre greul pe care îl duceau pe moșia lui Pudi.

Așa s-a întimplat și cu părinții mei și, de aceea, cu toate că tata e încă destul de tânăr, așa îi e numai cîtu de adînc, care-i dau înfășurarea unui om trecut. Căteva acestea se măresc cînd, în anumite zile, tata își mai reamintește de trecut. Anii au trecut, s-au dus și vremurile moșierilor. Solfronenii sînt acum oameni liberi, stăpîni pe soarta lor.

Pe ulițele comunei întîlneam la tot pasul oameni întrebînd: „Și cum ziceți că o în întovărire? Pămîntul îl ară tractoarele? Ehe, atunci mă înscriu și eu”.

Primii care au adus vorba de întovărire au fost Beiloth și alți membri de partid, de la care a venit ideea înființării unui comitet de inițiativă.

Dumitru Totorean, Zaharia Ioan, și Gheorghe Mariș, unind pămînt, lingă pămînt, au hotărît să alcătuiască o bucată mare pe care s-o lucreze cu mijloace noi, mecanizate. Membrii comitetului de inițiativă au mers apoi prin comună, din casă în casă, de la om la om, îndemîndu-i să intre în întovărire.

Unii stăteau pe gânduri și nu știau ce să facă.

Comuniștii nu i-au lăsat să stea pe gânduri. Ei le-au explicat în ce constau roadele muncii în întovărire și le-au dat chiar exemple din rezultatele obținute de întovăriștii de la Variș și Sîmpul.

Așa, prin vara anului 1952, a avut loc adunarea generală a întovăriștilor. S-au adunat atunci vreo 40 de familii cu 110 ha, de pămînt, alcătuint întovărirea agricolă „Înfrîșirea”.

În anul 1952 toamna au însemnat cu grâu 60 ha., iar în vara lui 1953 au recoltat cîte 1.800 kg. grâu la hectar.

În anul ce au urmat recoltele au fost tot mai mari, datorită faptului că pămîntul a fost lucrat mecanizat. Așa, de pildă, la grâu s-a ajuns ca în anul 1955 să se recolteze 1.900—2.000 kg. la hectar.

O dată cu creșterea producției la hectar a crescut și numărul întovăriștilor. Azi aproape toți țărăni muncitori din comună au intrat în întovărire, lucrînd în comun 548 ha. Întovărirea din Solfrona numără 180 de familii. În comună a luat înfăș și o gospodărie colectivă și astfel aproape toți locuitorii sînt întovăriști sau colectivști.

În casele acestora ard acum becurile electrice, iar mulți au aparate de radio.

Acestea sînt numai cîteva cuvinte despre o comună a întovăriștilor.

IOAN LUCA, coresp.

POVESTEA ÎNTOVĂRIȘIRII

Ploaia cernuță ca prin silă îi zorea pe oameni. La intrarea în școală, aceștia se opresc puțin, își scutură noroiul de pe încălțăminte și numai după aceea pășesc în sală. Aici, la lumina tremurîndă a citorva lămpi, se duc discuții, unele mai domoale, altele mai zgomotoase.

Prin deschizătura ușii se ivesc noi oameni. În sală intră Iosif Cizmaș și veniturile-s mai mari. Dar trebuie îngrijite, hrănite. Și asta se poate face. Angajăm cioban să aibă grijă de cîei. Cum le îngrijesc eu? În fiecare duminică sau sârbătoare mă duc la pășune și la fiecare oaie de-a mea îi dau cîte un pumn de grăunțe sau de uruială. Asta nu-i mincare. Bine spune inginerul și activistul. N-am făcut rău că am intrat cu 10 oi...”

meni n-o să le mai primească înăpoi. Alții spun că oile se string grămadă, dar miei nu se mai primesc. Lina la fel”. Ce scorniri! Dar zvonul care a făcut ocolul satului și potrivit căruia „creditele primite de la stat de membrii întovăriștilor vor fi achitate nu de cei ce le-au luat, ci de cei ce-s mai înstăriți?”

Julienii din sală au mai cerut lămuriri. S-a trecut apoi la alegerea comitetului de conducere.

— Eu propun pe Gabor Filip fiindcă a fost și agent veterinar. E bun cunosător de oi și gospodăru. Propunerile au început să curgă și dintr-o parte și din alta. Solomon Madoșe, Maria Gabor și încă doi oameni au fost aleși în comitet. Ca președinte a fost ales Filip Gabor.

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

— Ascultă, Ioane. Începem?

— Indată, să mai vină cîteva oameni din cei înscriși. Pină atunci mai vorbim.

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

Ușa se deschide mereu. Imbrăcat cu o manta de ploaie, își face apariția și Leonlin Gabor. El stă puțin în cîmpănie, se duce către Medrea. Îi ia de mîna și se întoarce spre masa unde peste cîteva clipe va lua loc președintele adunării.

— Inscris-mă și pe mine. De ce să rămîn printre vîlmitii?

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

— Bine, dacă vrei, uite o hirtie și fă-ți cereera.

— Inscris-mă și pe mine. De ce să rămîn printre vîlmitii?

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

Gabor ia hirtia, cere un loc și se apucă să-și facă cereera. „Eu, Gabor Leonlin din satul Julîș, raionul Lipova, din libera mea voință, doresc să intru în întovărirea de creștere a oilor cu... Drept pentru care semnez”. După ce-și completă cereera cu o iscălitură, i-o dădu lui Medrea. Peste puțin timp, același lucru l-a făcut și Vasilo Cosma care pină atunci tălășuia cu un vecin.

— Inscris-mă și pe mine. De ce să rămîn printre vîlmitii?

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

„Oamenii s-au așezat în băncile copiilor de la școală. Au încetat să mai vorbească. La masă a luat loc președintele. Lucrările adunării generale nu încep. Rînd pe rînd, oamenii luau cuvîntul, dezbatînd unele probleme care pină atunci le erau neclare. Vorbeau mai ales despre statut, despre felul cum își vor organiza

— Inscris-mă și pe mine. De ce să rămîn printre vîlmitii?

— Am început să-i arătăm noi că nu-i adevărat, fiindcă oi singur nu poate face ce fac doi, trei sau mai mulți oameni laolaltă și l-am dat exemplu pe colectivitățile din Chelmec, care din birși au ajuns să aibă un colectiv milionar și gospodării personale puternice. Asta numai uniroa a făcut-o.”

CIFRE ȘI FAPTE

De cînd a intrat în gospodăria colectivă, Damlan Uclanski din Cenad și-a construit o casă frumoasă, în care locuiește cu familia sa.

De cînd a intrat în gospodăria colectivă, Damlan Uclanski din Cenad și-a construit o casă frumoasă, în care locuiește cu familia sa.

De cînd a intrat în gospodăria colectivă, Damlan Uclanski din Cenad și-a construit o casă frumoasă, în care locuiește cu familia sa.

Prin aplicarea regulilor agrotehnice, colectivitățile din Semeac au obținut anul acesta o producție de 30.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Predînd recolta obținută, ei au realizat un venit de 320.000 lei și 11.600 kg. zahăr.

Prin aplicarea regulilor agrotehnice, colectivitățile din Semeac au obținut anul acesta o producție de 30.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Predînd recolta obținută, ei au realizat un venit de 320.000 lei și 11.600 kg. zahăr.

Prin aplicarea regulilor agrotehnice, colectivitățile din Semeac au obținut anul acesta o producție de 30.000 kg. sfeclă de zahăr la hectar. Predînd recolta obținută, ei au realizat un venit de 320.000 lei și 11.600 kg. zahăr.

De cînd e colectivist, Petru Popa din Semeac și-a cumpărat o vacă cu lapte, aparat de radio. Totodată și-a imbrăcat bine familia care se compune din nouă persoane.

De cînd e colectivist, Petru Popa din Semeac și-a cumpărat o vacă cu lapte, aparat de radio. Totodată și-a imbrăcat bine familia care se compune din nouă persoane.

De cînd e colectivist, Petru Popa din Semeac și-a cumpărat o vacă cu lapte, aparat de radio. Totodată și-a imbrăcat bine familia care se compune din nouă persoane.

Colectivitățile din Uibhe obțin an de an recolte bogate. În acest an ei au obținut o producție medie de 6.000 kg. porumb-știuleți la hectar.

Colectivitățile din Uibhe obțin an de an recolte bogate. În acest an ei au obținut o producție medie de 6.000 kg. porumb-știuleți la hectar.

Colectivitățile din Uibhe obțin an de an recolte bogate. În acest an ei au obținut o producție medie de 6.000 kg. porumb-știuleți la hectar.

Gospodăria agricolă colectivă din Lovrin pune un mare accent pe dezvoltarea sectorului legumicol, sector care în acest an a adus gospodăriei un venit de 400.000 lei.

Gospodăria agricolă colectivă din Lovrin pune un mare accent pe dezvoltarea sectorului legumicol, sector care în acest an a adus gospodăriei un venit de 400.000 lei.

Gospodăria agricolă colectivă din Lovrin pune un mare accent pe dezvoltarea sectorului legumicol, sector care în acest an a adus gospodăriei un venit de 400.000 lei.

Întovăriștii din Tirnova au primit, în urma predării sfeclii de zahăr, 10.500 lei, 416 kg. zahăr și 17.000 kg. borhot.

Întovăriștii din Tirnova au primit, în urma predării sfeclii de zahăr, 10.500 lei, 416 kg. zahăr și 17.000 kg. borhot.

Întovăriștii din Tirnova au primit, în urma predării sfeclii de zahăr, 10.500 lei, 416 kg. zahăr și 17.000 kg. borhot.

Pentru prima dată colectivitățile din Aradul Nou, Lovrin și Semeac au cules anul acesta cîte două culturi de cartofi.

Pentru prima dată colectivitățile din Aradul Nou, Lovrin și Semeac au cules anul acesta cîte două culturi de cartofi.

Pentru prima dată colectivitățile din Aradul Nou, Lovrin și Semeac au cules anul acesta cîte două culturi de cartofi.

În costumul de haine se materializează munca croitorului alît sub aspectul concret cit și sub aspectul abstract. Munca concretă a croitorului creează costumul de haine, deci o anumită valoare de întrebuințare. Faptul că, atunci cînd lucrează și confecționează costumul de haine, cheltulește forța lui de muncă, aceasta constituie caracterul abstract al muncii sale care creează valoarea produsului amintit.

Ar fi profund greșit să credem că munca abstractă este o noțiune abstractă, care există numai în reprezentarea noastră. În realitate munca abstractă este expresia relațiilor, raporturilor dintre diferitele feluri de muncă în condițiile diviziunii sociale a muncii. Echivalind mărfurile ca valori, producătorii echivalează de fapt propria lor muncă general omenească. Prin urmare valoarea, ca întrupare a muncii abstracte, exprimă relațiile de producție dintre producătorii de mărfuri.

Ar fi de asemenea o greșală să reducem munca abstractă la o simplă cheltuielă fiziologică de muncă. Ar însemna să nu ținem cont. că munca abstractă este un fenomen social, că ea de fapt exprimă anumite relații sociale.

Așa dar munca concretă și munca abstractă constituie caracterul dublu al muncii creatoare de mărfuri. Munca concretă determină valoarea de întrebuințare, iar munca abstractă valoarea mărfurilor.

Trebuie să menționăm că nu orice muncă generală omenească este muncă abstractă, creatoare de valoare. De pildă, în comunitatea hindusă deși există o anumită diviziune a muncii, deși există astfel munca omenească în general, nu era un izvor de valoare. Comunitățile primitive de acest gen se bazează pe posesiunea comună a pămîntului și pe diviziunea sistematică a muncii în cadrul co-

munității, care îmbina în mod direct agricultura cu meșteșugurile. Aici legătura între diferitele munci se făcea nu pe cale ocultă ci în mod direct. Există o oarecare dirijare a muncii, o repartizare conștientă a membrilor colectivității pe diferitele activități productive.

Odată cu apariția proprietății private asupra mijloacelor de producție apare producția de mărfuri și schimbul de mărfuri, iar legătura între diferitele munci nu se mai face în mod direct ci pe cale ocultă, prin piață. În aceste condiții producția devine o chestiune particulară. Fiecare producător este călăuzit de interesele sale înguste. Legătura socială dintre producătorii de mărfuri iese la iveală numai pe piață. Numai în procesul schimbului în cadrul pieței reiese că munca tuturor producătorilor de mărfuri constituie părți ale timpului întreg de care dispune societatea. Aceste părțile ale ansamblului muncii sociale sînt materializate în mărfuri. Tocmai faptul că mărfurile sînt materializate de muncă omenească generală, abstractă, adică părți ale ansamblului muncii sociale, face posibilă compararea lor din punct de vedere cantitativ în procesul schimbului. Numai prin intermediul pieței reiese la iveală faptul că munca producătorului respectiv nu este numai utilă, dar și muncă socială, muncă omenească în general, muncă abstractă.

Valoarea este o formă de manifestare a timpului de muncă omenească abstractă, încorporată într-o mărfa. Numai în condițiile producției de mărfuri se exprimă, sub formă de valoare, cantitatea de muncă materializată într-un produs. În aceste condiții numai în procesul schimbului reiese la iveală cantitatea de muncă cheltuită pentru confecționarea unui produs.

Valoarea reprezintă un raport social între producătorii de mărfuri care se schimbă mărfurile lor.

Țărani și croitorul cînd consideră mărfurile lor de aceeași valoare, adică egale între ele, compară și consideră egale, fără să-și dea seama, eforturile depuse de ei pentru producerea cantității de 300 kg. de grâu și pentru confecționarea costumului de haine.

Aici raportul social apare sub un înveliș material. Raportul social care se înodează între țaran și croitor, cu ocazia schimbului de mărfuri la piață, apare sub forma unui raport între două obiecte, — în cazul exemplului nostru, între cantitatea de 300 kg. grâu și costumul de haine. Astfel valoarea apare ca o însușire naturală a mărfii cum ar fi greutatea ea, forma, culoarea etc. În realitate însă ori care dintre aceste mărfuri, (grâu sau costumul de haine), am rupe-o din raportul care se creează între țaran și croitor cu ocazia schimbului și am supune-o unui studiu atent, cu toate eforturile noi n-am putea descoperi substanța valorii, deoarece ea nu este o proprietate sesizabilă prin simțurile noastre.

Raportul de valoare care în aparență este un raport între lucruri, este în realitate un raport social, pentru că în ultima instanță, ceea ce se schimbă nu sînt lucrurile ci activitățile oamenilor, diferitele lor munci care se concretizează în aceste lucruri. Această transformare inconștientă, imaginară a unui raport social într-o însușire aparent materială a lucrurilor este numită de către Marx: „Fetishișmul mărfii”. Tocmai această materializare a relațiilor de producție, care capătă în ochii oamenilor forma fantastică a relațiilor dintre bunuri, se numește fetishișmul mărfurilor. Dominanța raporturilor de schimb asupra oamenilor creează la

producătorii de mărfuri iluzia că mărfa, banii etc. ar avea însușiri supranaturale. Ei se pînconesc în fața bunurilor tot așa cum sălbaticii divinizăză fetișoși făcute de ei. Fetishișmul mărfurilor-bănesc în forma sa actuală se manifestă deosebit de limpede în concepția falsă despre atomizernicia dolurului, alît de răspîndită în lumea capitalistă.

În condițiile producției de mărfuri cantitatea de muncă omenească abstractă, încorporată într-o mărfa se exprimă în procesul schimbului. Tocmai de aceea valoarea trebuie să se privească nu numai ca muncă omenească abstractă, dar și ca un raport social, un raport între oameni, în care aceștia de fapt compară și echivalează energia de muncă cheltuită de ei pentru confecționarea mărfurilor.

Dacă l-am compara acest mijloc social de a exprîna cantitatea de muncă abstractă încorporată în mărfuri cu un cîntar imaginat, am observa că în aparență producătorii pun pe talerele acestui cîntar miraculos, produsele lor, însă în realitate el nu cîntărește mărfurile, ci energia de muncă cheltuită pentru confecționarea mărfurilor. Cînd consideră mărfurile lor egale între ele, adică de aceeași valoare, de fapt consideră, fără să-și dea seama de acest lucru, egală, energia de muncă cheltuită pentru producerea acestor mărfuri.

2. Mărimea valorii mărfii. Raportul dintre valoare și productivitatea muncii

În cele de mai sus am văzut că valoarea unei mărfi nu este altceva decît muncă omenească abstractă solidificată, materializată în mărfa.

Se pune întrebarea: care este mărimea valorii unei mărfi? Dacă mun-

mente necesare și tot ceea ce a muncii peste această limită este timp irosit în zadar care nu este răspătit.

Timpul socialmente necesar de muncă nu este o mărime constantă. Elementul principal, care face să varieze timpul de muncă socialmente necesar pentru producerea unei mărfi sînt variațiile productivității muncii, sau cum spune Marx, ale forței productive a muncii. Productivitatea muncii se măsoară prin cantitatea de produse confecționate într-o anumită unitate de timp.

Să luăm un exemplu simplu pentru a analiza cum influențează productivitatea muncii mărimea valorii. Să admitem că în o oră se confecționează, în condiții medii, o pereche de pantofi. În cazul acesta valoarea unei perechi de pantofi va fi de o oră de muncă socialmente necesară. În urma creșterii productivității muncii, în aceeași unitate de timp, de o oră de muncă, se produc două perechi de pantofi. În cazul acesta valoarea fiecărei perechi de pantofi va fi numai de o jumătate de oră de muncă socialmente necesară. Deci valoarea mărfurilor, ca urmare a creșterii productivității muncii, a scăzut la jumătate. Din exemplul dat decurge faptul că mărimea valorii unei mărfi este direct proporțională cu cantitatea de muncă socialmente necesară cheltuită și invers proporțională cu forța productivă a muncii. Cu cît este mai ridicată productivitatea muncii, cu atît se cheltuește mai puțină cantitate de muncă omenească pentru fabricarea unui produs.

Timpul socialmente necesar este un factor important în lupta de concurență între producătorii de mărfuri. Dacă perfecționarea tehnică, în urma căreia s-a putut reduce timpul necesar pentru confecționarea unei

Lucrările conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri

Cuvîntarea lui V. M. Molotov

(Urmare din pag. 1-a)

decis niciodată să răspundă la întrebarea pusă în repetate rânduri de noi. El ocolește, din nu știu ce motive, condițiile fundamentale ale intrării în vigoare a acestui tratat, cu privire la așa numitele garanții pe care, e cazul s-o spunem, Uniunea Sovietică nu le cere. El ocolește faptul că chiar în documentul celor trei puteri se spune că acest tratat va intra definitiv în vigoare în momentul cînd Germania reunificată va hotărî să intre în organizația tratatului nord Atlantic în Uniunea Europei occidentale. Așa dar, nu este vorba aici de a asigura garanții Uniunii Sovietice, Poloniei și altor state, ci numai de a atrage întreaga Germanie, și nu numai cea occidentală, ci și Germania răsăriteană, în gruparea lor militară și de a folosi această grupare în scopurile lor înguste împotriva altor state europene. Nu este vorba deci de aceasta. Dar această chestiune este ocolită de fiecare dată.

Di. Dulles ne-a asigurat și ieri și astăzi că tratatul cu privire la așa numitele garanții ar oferi garanții Poloniei și celorlalte state limitrofe Germaniei, însă el nu a adus nici o dovadă în acest sens. În întreb pe di. Pinay: Aveți relații diplomatice cu Polonia? Poate că ați întreba guvernul polonez dacă este sau nu mulțumit cu garanțiile pe care i le oferă în proiectul dvs. de tratat al celor trei puteri? Dacă l-ați întreba, v-ați convinge că Polonia manifestă față de aceste propuneri o atitudine tot atât de negativă și lipsită de încredere ca și Uniunea Sovietică. Este suficient să citești presa poloneză, să le cunoști înțelesurile declarațiilor oficiale ale personalităților poloneze, pentru a te convinge că Polonia nu vede nici un fel de garanții în tratatul celor trei puteri. Aceste lucruri poate fi spus și despre o serie de alte state vecine cu Germania, care nu participă în N.A.T.O.

Di. Pinay a mai spus că Uniunea Sovietică n-ar fi prezentat propuneri proprii în problema securității europene și Germaniei. Oricine știe însă că o asemenea afirmație nu corespunde realității. Guvernul sovietic a propus în primul rînd un tratat general european de securitate colectivă în Europa. Intrucît însă el nu a găsit sprijinul noi am propus un tratat de securitate în Europa. Noi am prezentat și propunerea referitoare la zona de limitare și însoțite de armamentelor în Europa. Noi am prezentat de asemenea propunerea noastră în problema germană. Aici însă se trece cu vederea toate aceste propuneri, deoarece se conținea pe grupările lor militare. Este posibil ca reprezentanții celor trei puteri să se convingă că aceste declarații sunt adevărate și că Uniunea Sovietică este această țintă dar deocîndă el repetă lucruri care, după cît ni se pare, nu corespund intereselor nu numai ale Uniunii Sovietice, ci și ale oricărei alte țări europene iubitoare de pace.

Trec la problema germană. Ceea ce este cel mai interesant este că se încearcă aici să se dovedească că ar exista unii care ar fi mai interesați

în rezolvarea problemei germane decât germanii înșiși. Noi știm de altă părere. Noi credem că nimeni nu poate fi mai interesat ca germanii înșiși în rezolvarea problemei germane, în reglementarea a tot ceea ce se referă la actuala situație a Germaniei, la destinele Germaniei.

De ce să ne temem de a-i asculta pe germani, de ce se caută tot soiul de pretexte pentru a se respinge propunerea de a-i asculta pe acei germani care gîndesc nu tocmai la fel ca noi. În ce o privește, delegația sovietică nu se teme să-i asculte pe germanii reprezentanți ai Germaniei occidentale. Așa consideră de asemenea necesar să-i asculte pe reprezentanții Germaniei răsăritene. Numai ascultînd părerea altă a acelor reprezentanți ai poporului german care sînt de acord cu noi, cît și a celor care nu sînt de acord cu noi, ne vom putea forma o părere justă în problema germană.

Di. Dulles s-a referit aici la Versailles și urmările sale. Dar chiar dacă în cazul de față Versailles-ul dovedește ceva el dovedește în primul rînd că au fost spulberate toate speranțele pe care și le puseseră în el creatorii săi în legătură cu restricțiile introduse atunci pentru Germania. Aceasta s-a întîmplat pentru că nici nu se apucase încă bine să se usuce cerneala pe tratatul de la Versailles, și au și fost larg deschise porțile pentru relucerea militarismului german și pentru tot felul de combinații în Europa, combinații care în ultima instanță, au înlesnit înarmarea Germaniei și agresiunea hitleristă.

Tocmai despre aceasta ar trebui să ne amintim în primul rînd dacă intenționăm să ne referim la experiența Versailles-ului. De ce s-a întîmplat acest lucru atunci? Deoarece anumite puteri au preferat politica de unificare a eforturilor în opera de preîntîmpinare a agresiunii, politica creării de blocuri militare.

Și acum despre alegerile pe întreaga Germanie. Noi am fost și rămînem adepți fermi ai reunificării Germaniei. Noi am fost și rămînem adepți ai alegerilor libere pe întreaga Germanie.

Considerăm că rezolvarea acestei probleme trebuie să fie în primul rînd o chestiune a poporului german însuși. Știm cu toții că în prezent nu există condiții pentru finerea imediată a unor alegeri pe întreaga Germanie, că această problemă nu s-a copleșit încă, nu este pregătită. În momentul de față, situația reală a lucrurilor în Germania este de așa natură încît reprezentanții Germaniei occidentale și răsăritene în fapt nu se întîlnesc, deoarece una din părți continuă să se poarte de sus cu cealaltă parte. Acest lucru nu poate continua, firește, multă vreme. Dvs. știți la fel ca și noi că de pildă, di. Ollenhauer liderul Partidului social democrat — unul din cele mai mari partide din Germania occidentală — care se află aici la Geneva, sprijină punctul de vedere că între Germania occidentală și cea răsăriteană trebuie stabilite numeroase așa numite contacte tehnice. Necesitatea contactelor între Germania occidentală și cea

răsăriteană este imperioasă. Dacă astăzi ea nu este recunoscută, va fi recunoscută mâine. Nu ne îndoiim că aceasta este în interesele poporului german și va servi intereselor reunificării Germaniei.

Știm cu toții că Republica Democrată Germană a propus să se creeze chiar acum un organ pe întreaga Germanie — Consiliul pe întreaga Germanie, în care germanii din cele două părți ale Germaniei ar putea stabili un contact concret între ei, într-o serie de probleme ale vieții politice, economice și culturale.

Mi se pare că di. Mac Millan, cu toată politețea sa engleză, privește oarecum de sus Republica Democrată Germană, atunci cînd vorbește despre ea cu atîtă dispreț, uitînd că germanii din Republica Democrată Germană ar putea pe drept cuvînt să fie jigniți de o asemenea atitudine. Mi se pare că aceasta nu este în spiritul rezolvării juste a problemei germane.

Sensul celor spuse de mine ieri în problema germană constă în următoarele: Nu este oare timpul să examinăm problema germană spre examinarea germanilor înșiși? Nu a sosit oare timpul să recunoaștem că plînd cînd germanii nu vor ajunge la un acord în această problemă, plînd cînd nu se vor prezenta spre examinare propunerile lor comune, încercările noastre de a impune poporului german vreo hotărîre din afară, vor fi infructuoase?

Di. Mac Millan, di. Dulles și di. Pinay încearcă să interpreteze cuvîntarea mea din 8 noiembrie în sensul că guvernul sovietic ar urmări sovietizarea Germaniei occidentale, sovietizarea Germaniei. Aceasta nu reiese deloc din cele spuse de mine. Nu poate avea ecou încercarea de a atribui în mod neîntemeiat declarațiile mele un scop sau altul, deoarece este lesne să se verifice ceea ce am spus eu în realitate.

Ce a propus în realitate Uniunea Sovietică? Uniunea Sovietică a propus formarea unui Consiliu pe întreaga Germanie. Potrivit propunerii noastre, Consiliul pe întreaga Germanie trebuie să fie format din reprezentanți ai parlamentelor celor două state — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană. Scopul acestui Consiliu pe întreaga Germanie este de a obține o apropiere între cele două părți ale Germaniei și de a crea preluze pentru reunificarea Germaniei. Eu am precizat în mod special, și de aceasta vă puteți convinge din textul cuvîntării mele, că Consiliul pe întreaga Germanie, lucrînd pentru apropierea celor două părți ale Germaniei, trebuie să facă aceasta fără a încălca interesele nici una din statele germane existente în prezent, fără a afecta orînduirea socială existentă în prezent în Republica Democrată Germană sau în Republica Federală Germană. Din aceasta reiese că aici nici nu este vorba de vreo sovietizare.

Aici s-a spus de asemenea că ceea ce propune în prezent guvernul sovietic s-ar deosebi de ceea ce a spus guvernul sovietic la conferința șefilor guvernelor. Nici aceasta nu co-

respunde realității. Este suficient să cităm declarația făcută la 23 iulie de către N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. la ultima ședință a șefilor guvernelor. Iată ce spunea el:

„Între noi a avut loc un schimb de păreri în problema germană. Cu acest prilej s-au ivit moduri diferite de a aborda această problemă. Este limpede că în aceste condiții nu se poate pune problema contolirii mecanice a celor două părți ale Germaniei — R.D.G. și R.F.G. — deoarece aceasta ar fi un mod nerealist de a pune problema. Uniunea Sovietică a fost și rămîne o adeptă înflăcărată a unificării Germaniei ca stat pașnic și democratic”.

Și, în sfîrșit, „În situația care s-a creat în Europa, singura cale reală spre unificarea Germaniei constă în eforturile comune ale celor patru puteri, precum și ale poporului german, în dreptate spre destinderea încordării în Europa, spre stabilirea încrederii între state. Tocmai acestui fel i-ar servi cel mai bine crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa cu participarea la acest sistem, pe bază de drepturi egale, plină la unificarea Germaniei, a celor două părți ale ei. Deoarece aceasta ar duce la întărirea păcii în Europa și ar

crea piedici în calea reînvierii militarismului german, cu timpul ar fi înlăturate obstacolele care au apărut acum în calea unificării Germaniei.

Pe de altă parte, pentru unificarea Germaniei, din punctul de vedere al condițiilor ei interne, este de cea mai mare importanță o apropiere între cele două părți ale ei — Republica Democrată Germană și Republica Federală Germană”.

Tocmai în conformitate cu aceste feluri, delegația sovietică a prezentat spre examinarea dvs. alî proiectul de tratat de securitate în Europa, cît și propunerea cu privire la crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie.

Nu mi-au rămas multe de spus. În primul rînd, citeva cuvinte despre „spiritul Genevei”. Aici s-a făcut încercarea de a se prezenta lucrurile ca și cum poziția Uniunii Sovietice în problema securității europene și în problema germană n-ar corespunde „spiritului Genevei”. Ni se pare stranie această afirmație. Reiese că numai dacă noi toți ne-am declara de acord cu acele propuneri pe care le prezintă cele trei state occidentale ar corespunde „spiritului Genevei”, iar dacă se prezintă propuneri de către cealaltă parte, aceasta n-ar mai corespunde „spiritului Genevei”.

Este puțin probabil ca aceasta să sune în mod convingător.

Ni se pare de asemenea nejustificat cu astfel de cuvinte ca „încredere și nelcredere”. Noi manifestăm o atitudine extrem de serioasă față de cuvintele ca „încredere și considerați că stabilirea încrederii corespunde într-adevăr intereselor tuturor statelor care sînt reprezentate la această conferință, și nu numai intereselor lor. Credem că schimbul de păreri dintre noi va clarifica într-o mare măsură problemele pe care le discutăm. Am realizat o apropiere a pozițiilor în anumite probleme destul de deosebite, înca nu am căzut de acord asupra unei serii de probleme fundamentale. Considerăm că activitatea în „spiritul Genevei” înseamnă a face mai departe eforturi susținute la vederea apropiării pozițiilor noastre și în problemele asupra cărora nu am căzut încă de acord. În realitate, „spiritul Genevei” îi corespunde de ceea ce duce la întărirea păcii și micșorarea încordării internaționale, la crearea unei autentice securități în Europa. Tocmai în aceasta rezidă îndeplinirea directivelor șefilor guvernelor, dacă intenționăm nu prin vorbe, ci prin fapte să îndeplinim directivele șefilor guvernelor în problema securității în Europa și în problema germană.

Ședința din ziua de 9 noiembrie

GENEVA 10 (Agerpres) — Corespondentul special al agenției TASS anunță:

La cea de a noua ședință a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A., care a fost prezidată de A. Pinay, a continuat discutarea primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germanie.

H. Mac Millan, care a luat primul cuvîntul, a declarat că a avut posibilitatea să citească foarte minuțios declarația făcută de V. M. Molotov la ședința precedentă și că prima impresie pe care și-a făcut-o cînd a ascultat această declarație s-a confirmat.

Întreîndu-se de la Moscova, a afirmat H. Mac Millan, domnul Molotov a făcut o declarație care reprezintă nu o contribuție la rezolvarea problemei ce stă în fața noastră, ci un mod și mai negativ de a aborda această problemă. Am avut nouă zile de dispute, dar acestea au fost dispute pe o bază comună și anume pe baza directivelor date de șefii guvernelor. Acum însă, se pare că are loc un fenomen care echivalează cu renunțarea la tratative.

H. Mac Millan a declarat că el vrea totuși să tragă concluzii asupra rezultatelor activității desfășurate pînă în prezent. După părerea sa, aceste rezultate se rezumă la următoarele: A avut loc un prețios schimb de păreri în cursul căruia s-a realizat un anumit progres. Dacă guvernul sovietic ar fi de acord cu unificarea Germaniei, conferința ar fi ajuns fără multă greutate și la un acord în privința sistemului de securitate. Pe de altă parte, a declarat H. Mac Millan, există o pierdere serioasă

să și anume pierderea încrederii pe viitor. După părerea delegației U.R.S.S., a spus Mac Millan, Germania nu poate fi reunificată alî timp cît nu vor fi lichidate N.A.T.O. și Uniunea Europei occidentale.

Prezîntînd în acest fel poziția Uniunii Sovietice, H. Mac Millan a spus că puterile occidentale nu vor renunța la N.A.T.O. și la Uniunea Europei occidentale și că poporul german nu vrea să-și piardă independența ca preț pentru unitate și nu vrea să devină după cum s-a exprimat el, „un satelit al constelației comuniste”. Dacă guvernul sovietic, a declarat H. Mac Millan, va continua o astfel de politică, aceasta va contribui la crearea unei primejdii permanente și va reduce tot mai mult speranțele de rezolvare a problemei în discuție.

După aceea a luat cuvîntul J. Dulles. El a formulat în felul următor părerea guvernului S.U.A. în legătură cu declarația din 8 noiembrie a lui V. M. Molotov: În primul rînd, a spus Dulles, punctul de vedere sovietic, în cazul cînd se va insista asupra lui, va permanentiza condițiile care pun în primejdie pacea în Europa. În al doilea rînd, această declarație constituie o lovitură zdrobitoare dată posibilităților de stabilire a condițiilor de încredere reciprocă între noi și Uniunea Sovietică.

Restul cuvîntării lui Dulles a fost consacrat încercărilor de a motiva aceste afirmații.

Dulles a susținut în continuare că puterile occidentale, îndeplinind în mod loial, potrivit spuselor sale, directivele șefilor guvernelor, au propus stabilirea unui sistem de securitate bazat pe reunificarea Germaniei și au prezentat propuneri cuprinzînd

Un ajutorul celor ce studiază economia politică

MARFA ȘI VALOAREA EI

(Urmare din pag. 3-a)

perechi de pantofi de la o oră la o jumătate de oră nu este generalizat, în cazul acesta nu o jumătate de oră va deveni valoarea de piață a pantofilor. Valoarea de piață a pantofilor va fi determinată de majoritatea producătorilor, care se fabrică în condițiile tehnice dominante. În cazul nostru, în cadrul tehnicii dominante se elaborează o oră de muncă socialmente necesară pentru producerea unei perechi de pantofi. Tocmai de aceea valoarea lor de piață va fi de o oră de muncă socialmente necesară, iar fabricantul care în urma perfecționării tehnice și a creșterii productivității muncii obține pantofii în jumătate de timp va putea să-i vîndă la valoarea lor de piață și astfel va obține un câștig suplimentar, față de ceilalți capitaliști.

O altă dificultate, greutate care se ridică în explicarea mărimii valorii prin timpul social de muncă este existența muncii calificate și a muncii necalificate. Această greutate a fost înlăturată de Marx prin reducerea muncii calificate, a muncii complexe la muncă simplă. Munca complexă trebuie să fie considerată ca un multiplu al muncii simple. Să luăm, de pildă, munca unui tăietor de lemne și a unui ceasornicar. Munca tăietorului de lemne este mai puțin calificată decît a ceasornicarului. Cu toate acestea lemnele pot fi schimbate cu ceasuri. În procesul schimbului va reieși, să zicem, că munca ceasornicarului este de 3 ori mai valoroasă decît a tăietorului de lemne: tăietorul de lemne va constata că pentru produsele la care el a lucrat și a cîștigat de 3 ori mai multă muncă

socialmente necesară decît ceasornicarul, va putea obține un ceas.

Valoarea poate să apară numai în raporturile de schimb. În schimburi: 300 kg. grâu cu un costum de haine, cea de a-2-a marfă certifică, oglindă, valoarea celor 300 kg. de grâu. Această formă a valorii care a apărut în perioada de destrămare a comunei primitive a fost denumită de Marx formă valoare simplă, sau accidentală. Forma de valoare simplă este punctul de pornire al unei întregi evoluții istorice, care a avut drept rezultat formarea banilor. Transformarea inconștientă a timpului de muncă în valoare a fost însoțită de formarea, de asemenea inconștientă și spontană, a unui instrument social care servește drept întrușurare a valorii și drept mijloc pentru măsurarea ei.

Acest instrument social sînt banii. Astfel banii servesc ca mijloc de întrușurare și ca unitate de măsură a valorii. Expresia monetară a valorii este prețul mărfii. Prețul costumului de haine — despre care am vorbit — va fi de 400 de lei, dacă noi admitem echivalența unei ore de muncă socialmente necesară cu 20 lei.

Problema valorii a preocupat pe gînditori din timpurile cele mai vechi. Astfel, la Aristotel, filosoful antichității sclavagiste, găsăm un început de analiză științifică a valorii. Producția de mărfuri destul de dezvoltată din timpul său i-a permis să facă distincție între valoarea de întrușurare și valoarea de schimb. El n-a reușit însă să pătrundă în esența înțelegerei problemei valorii.

În decursul ulterioarei dezvoltări a societății omenești s-au făcut multe

încercări pentru rezolvarea enigmei valorii. În secolele XV—XVI, la sfîrșitul orînduirii feudale, cînd începe din nou să se dezvolte producția de mărfuri și găsăm pe mercantiliști, care văd în comerț și în bani principala izvor de îmbogățire. În secolul al XVIII-lea apar fiziocrații, care consideră ca izvor al valorii munca în agricultură. La sfîrșitul secolului al XVIII-lea, cînd în Anglia se face trecerea de la manufactură la marea producție industrială, apare școala clasică engleză, care încearcă să explice valoarea prin munca omenească.

Însă nici reprezentanții acestei școli nu reușesc să pătrundă în esența problemei valorii deoarece în activitatea lor de cercetare se situează pe poziția intereselor capitalului care, firește, îl îngrădește și îl îngustează orizontul de cercetare. Dacă ar fi ajuns la esența problemei valorii trebuiau să ajungă în mod implicit la izvorul plusvalorii și astfel trebuiau să demaște exploatarea capitalistă.

Economiciștii burghezi vulgari explică și mai greșit, profund neștiințific valoarea. Astfel unii socotesc că utilitatea, cu alte cuvinte, valoarea de întrușurare, determină valoarea mărfurilor. În susținerea tezelor lor greșite, ei recurg la exemple de genul acesta: pentru un om însetat un pahar cu apă în Sahara are o mai mare valoare decît o casă. Această teorie nu poate însă explica de ce, de pildă, o mașină de filat are o valoare mai mare decît un război de leșut, cînd ambele sînt la fel de utile omului.

Alții socotesc că raritatea mărfurilor determină valoarea acestora. Cu cît o marfă este mai rară, se găsește

mai greu, susțin ei, cu atît valoarea ei este mai mare. Însă, dacă noi admitem ipoteza că cererea de pe piață este echilibrată cu oferta, nici una din mărfuri nu se va putea scoate obiect rar. Și, cu toate acestea, mărfurile de pe piață vor avea o anumită valoare.

Teoriile burgheze asupra valorii sînt profund greșite și ele slujesc, ca întreaga economie burgheză, interesele de clasă ale capitaliștilor.

Pentru prima dată Karl Marx face o analiză cu adevărat științifică asupra producției de mărfuri și legii valorii.

Teoria mărfii ocupă un loc important în economia politică marxist-leninistă. Descoperind contradicțiile producției de mărfuri, bazată pe proprietatea privată, Marx a dezvoltat condițiile și legile transformării ei în producția capitalistă, a transformării forței de muncă în marfă, arătînd importanța legii valorii în dezvoltarea capitalismului.

Teoria valorii a servit lui Karl Marx să poată elabora învățătura sa despre plus valoare. Numai dacă vom ști că izvorul oricărei valori este munca omenească, vom putea înțelege și celelalte valori, pe care capitaliștii și le însușesc fără echivalent, sub formă de plus valoare, prin jefuirea, exploatarea cruntă a muncitorilor, sînt create de muncitori. Plus valoarea este valoarea creată de munca muncitorului peste valoarea forței lui de muncă și însușită gratuit de către capitaliști. În aceasta constă tocmai exploatarea capitalistă.

Karl Marx nu s-a limitat numai la dezvoltarea cauzelor pentru care în capitalism oamenii muncii trăiesc în lipsuri și sărăcie, dar a indicat totodată și calea care duce la lichidarea acestei nedreptăți sociale, ceea ce înseamnă lupta împotriva clasei înfrînturii revoluției proletare și a instaurării dictaturii proletariului.

și au prezentat propuneri cuprinzînd

reunificării, mult mai mari decît orînd în trecut, care asigură pacea. Laturile pozitive ale acestor propuneri, a continuat el, sînt alî de clare încît Uniunea Sovietică, studiîndu-le, a prezentat ea însăși propuneri suplimentare cu privire la măsurile de securitate. Aceste propuneri ale Uniunii Sovietice însă, ca și toate propunerile ei anterioare, sînt bazate pe menținerea divizării Germaniei.

Atribuind Uniunii Sovietice intenția de a permanentiza scindarea Germaniei și referindu-se la învîntăminte tratatului de la Versailles, Dulles a declarat: Facem apel la guvernul sovietic să nu permanentizeze divizarea Germaniei deoarece aceasta va pune în primejdie securitatea europeană. Oare nu putem învăța

din lecțiile Versailles-ului? Adresăm acest apel și vom continua să-l adresăm guvernului sovietic. Sper că înțelepciunea va triumfa.

J. Dulles a trecut apoi la expunerea punctului său de vedere privind

felul în care poziția sovietică se va reflecta în relațiile internaționale în general.

A. Pinay, care a luat cuvîntul după J. Dulles, a repetat de asemenea afirmațiile lui H. Mac Millan și Dulles potrivit cărora scopul guvernului sovietic ar fi „răspîndirea comunismului” în întreaga Germanie și că acest lucru ar fi ilustrat de declarația făcută de delegația sovietică în ședința anterioară.

A. Pinay a susținut că poziția guvernului francez se bazează pe înțelegerea pe care o manifestă față de grija Uniunii Sovietice pentru securitatea ei și că propunerile puterilor occidentale pornesc de la dorința de a asigura această securitate. El a negat din nou că garanțiile de securitate propuse de puterile occidentale ar intra în vigoare numai în cazul cînd Germania unificată va intra în N.A.T.O.; aceste garanții n-ar fi, potrivit spuselor sale, supuse unei anulări unilaterale. Pinay a repetat în continuare afirmațiile sale anterioare despre caracterul real și concret al garanțiilor propuse de puterile occidentale, precum și despre aceea că securitatea țărilor vecine cu Germania, care ar fi de acord să participe la tratatul propus de puterile occidentale, ar fi asigurată la mod eficient.

După aceea a luat cuvîntul V. M. Molotov (textul cuvîntării lui V. M. Molotov este publicat în numărul de azi al ziarului nostru).

V. M. Molotov a prezentat de asemenea spre examinarea conferinței propunerea delegației U.R.S.S. cu privire la principiile fundamentale ale unui tratat între grupările de state existente în Europa (textul acestei propuneri este publicat în pagina întâia a ziarului nostru).

H. Mac Millan a propus să se întreprindă discutarea primului punct de pe ordinea de zi și să se treacă, în ședința următoare, la examinarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — cu privire la dezarmare.

V. M. Molotov a declarat că delegația sovietică nu obiectează împotriva amînării examinării în continuare a primului punct pînă cînd miniștrii vor fi discutat punctele 2 și 3.

Următoarea ședință a conferinței a fost fixată pentru după amiaza zilei de 10 noiembrie.

COMUNICAT

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romine au hotărît să efectueze o reducere a duratei serviciului militar pentru sergenții și soldații în termen. Ministrul Forțelor Armate a fost însărcinat să prezinte propuneri în acest sens.

Spectacole

CINEMATOGRAFE
„GHEORGHE DOJA”: Romeo și Julieta.
Zilnic matineu la orele 11.
„NICOLAE BALCESCU”: Soldatul Ivan Brovkin.
„I. L. CARAGIALE”: În numele legii.
„HERBAK JANOȘ”: Bun venit D-le Marschall.
„TIMPURI NOI”: Mînuitorul de păpuși.
„SOLIDARITATEA” (Gai): Dracu din dealul morii.
„MAXIM GORKI” (Micașca): Suferite zbuciumate.
„ILIE PINTILIE” (Grădiște): 11—13 noiembrie: Aventurile vaslui Bogatir. Repr. în zilele de lucru la orele 6 și 8, iar duminică la orele 2, 4 și 6.
„N. BALCESCU” (Lipova): Vinătorul de mare.
„PETOFI ȘANDOR” (Radna): Campionul lumii.
„POPULAR” (Sînicolaul Mare): Dama cu camelii